

Evangelí del diumenge de la setmana II de durant l'any (C): «Feu el que Ell us digui»

Evangelí i comentari de
l'Evangelí del diumenge de la
setmana II de durant l'any.
“Però tu has guardat fins ara el
vi millor”. Als qui confien en el
poder de Jesús i en la
intercessió de la Mare de Déu,
els espera el millor vi, el de
l'amor de Déu i la salvació
eterna.

Evangelí (Jn 2,1-12)

El tercer dia es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu:

No tenen vi.

Jesús li respon:

Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meva hora.

La seva mare diu als servidors:

Feu tot el que ell us digui.

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Tenien una cabuda d'uns cent litres cada una.

Els diu Jesús:

Ompliu d'aigua aquestes piques.

Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué:

Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.

Ells li'n portaren. El cap de servei tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien tret. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu:

Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor.

Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell.

Després d'això va baixar a Cafarnaüm amb la seva mare, els seus germans i els seus deixebles,

però tan sols s'hi quedaren uns quants dies.

Comentari

A l'inici de la vida pública Jesús acudeix amb els deixebles a una festa de noces per beneir i santificar amb la seva presència la celebració de l'amor humà. «I què té d'estrany que fos en aquella casa on se celebraven les noces, aquell que va venir al món a celebrar les seves?»[1]. Aquella jove parella de nuvis es feia model de tots els que volen formar un projecte de vida, perquè hi van incloure Déu. Encara que la gran protagonista de l'escena serà Maria, la mare de Jesús, ja que el narrador no té cap objecció a esmentar-la abans que al seu Fill.

La celebració d'unes noces a l'Orient antic podia durar uns quants dies. Sobretot si els convidats feien llargs

desplaçaments a peu des de llocs llunyans. Aquest fet suavitza una mica la indolència dels nuvis i els encarregats, que potser amb el passar dels dies de celebració no van reparar que *va faltar el vi*. Quin desastre! «Com és possible celebrar les noces i fer festa si falta allò que els profetes indicaven com un element típic del banquet messiànic (Cfr. *Am* 9, 13-14; *Jo* 2, 24; *Is* 25, 6)?»[2]. Aquest detall quotidià però important per a tothom no passa desapercebut a la intuïció femenina i pràctica de Maria, acostumada a centrar la seva atenció i interès pels altres. Quan descobreix el problema, de seguida pensa en el seu Fill per solucionar-ho. Amb diligència i fe, reuneix els servents i s'atreveix a apel·lar en públic la condició divina de Jesús: “No tenen vi”. “Mira com demana al seu Fill, a Canà. —I com insisteix, sense desanimar-se, amb perseverança. —I com aconsegueix. —Aprèn-ne”[3].

La petició de Maria transcendeix a més l'escena de Canà i fa vibrar al cor del seu Fill la promesa de salvació que Déu va anunciar al Gènesi. Per això Jesús la crida amb solemnitat bíblica “*Dona*”, i expressa un aparent retret perquè no ha arribat la seva hora. Retreu que Maria sembla ignorar: “*La seva mare diu als servidors: Feu tot el que ell us digui*”. Aquestes són les darreres paraules de Maria recollides als evangelis. Són com un llegat matern per a tots els homes.

Jesús no només cedeix a la petició de la seva Mare sinó que també admet la col·laboració dels servents que Maria li presenta. Qui multiplica el vi habitualment a través de l'aigua filtrada per les vinyes dels camps, accelera ara el procés a través de l'aigua abocada per la feina dels homes. Quan som generosos i posem els mitjans al nostre abast: “ompliu d'aigua aquestes piques. Ells les

ompliren fins dalt”, Déu beneeix amb la seva acció santificadora i transforma la tasca humana en obra divina, en signe del seu amor per a benefici de tots. *“I el més vulgar es converteix en extraordinari, en sobrenatural, quan tenim la bona voluntat d’atendre allò que Déu ens demana”*[4].

Ens podem fixar en dos detalls més. El relat diu que *hi havia allà sis piques de pedra* la capacitat de les quals equivaldria a un total de gairebé 600 litres. L’aigua de la purificació dels jueus és convertida per Déu en vi excel·lent i molt abundant perquè «ha començat la festa de Déu amb la humanitat»[5]. La gran quantitat de vi simbolitza l’immens amor de Déu pels homes i prefigura la sang de l’Anyell que s’immolaria fins a l’extrem per atraure tothom cap a ell mateix. Simbolitza també el lliurament del cristià als altres pel manament nou

de l'amor, la mesura del qual és no tenir mesura. Maria avança l'hora de Jesús: la del misteri pasqual de la seva mort i la seva resurrecció, insinuat a l'apunt temporal amb ell començava el relat: “*al tercer dia*”.

Per últim, Jesús diu “*Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei*”. El text grec l'anomena *arxitriclini* que literalment designa el “cap del triple seient”. Era el convidat que es recostava en primer lloc per lloar la prosperitat dels celebrants, tastant com a expert els productes de la seva festa. La seva lloança pública farà que consti el lector, que coneix l'origen del vi, la prosperitat que els espera als qui compten amb Déu en les seves vides com els nuvis de Canà, els qui confien en el seu poder com Maria i els qui estimen el servei amagat i eficaç com els servents.

[1] Sant Agustí, *in Ioannem*, Tract. 8.

[2] Papa Francesc, *Catequesi* 8 juny 2016.

[3] Sant Josepmaria, *Camí*, 502.

[4] Sant Josepmaria, Carta 14-IX-1951, n. 23.

[5] Benet XVI, *Jesús de Natzaret. Del baptisme en el Jordà fins a la Transfiguració*, Editorial Claret, Barcelona 2007, 298.

Pablo Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-
diumenge-de-la-setmana-ii-de-durant-
lany-c-feu-el-que-ell-us-digui/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-ii-de-durant-lany-c-feu-el-que-ell-us-digui/)
(12/03/2026)